

335

UCHWAŁA Nr 78 RADY MINISTRÓW

z dnia 22 marca 1951 r.

w sprawie wykonania ustawy o zniesieniu Państwowego Urzędu Repatriacyjnego.

Na podstawie art. 2, 3 i 4 ustawy z dnia 22 marca 1951 r. o zniesieniu Państwowego Urzędu Repatriacyjnego (Dz. U. R. P. Nr 18, poz. 141) Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. 1. Sprawy planowego rozmieszczenia repatriantów i przesiedleńców w ramach osadnictwa rolnego należą do zakresu działania Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych.

2. Czynności, określone w ust. 1, wykonywają prezydium rad narodowych (wydziały rolnictwa i leśnictwa).

§ 2. Sprawy technicznej organizacji repatriacji ludności polskiej z innych krajów oraz ludności obcej z obszaru Państwa Polskiego do innych państw przekazuje się do zakresu działania Ministra Kolei, który zleci wykonywanie tych czynności przedsiębiorstwu państwowemu: Polskie Biuro Podróży „Orbis”.

§ 3. Sprawy, prowadzone dotychczas przez Państwowy Urząd Repatriacyjny, a nie wymienione w §§ 1 i 2, należą nadal do zakresu działania Prezesa Rady Ministrów i będą wykonywane przez prezydium rad narodowych (wydziały i referaty społeczno-administracyjne).

§ 4. 1. Prezes Rady Ministrów powoła komisję likwidacyjną, która w terminie do dnia 30 czerwca 1951 r. dokona likwidacji czynności Państwowego Urzędu Repatriacyjnego i jego wojewódzkich oddziałów oraz rozdzieli jego sprawy między właściwe władze, urzędy

i instytucje. Komisja ta opracuje plan przeniesienia personelu Państwowego Urzędu Repatriacyjnego i jego oddziałów. Pracownicy ci przechodzą do służby w przedsiębiorstwie państwowym: Polskie Biuro Podróży „Orbis” lub w innych urzędach i instytucjach w drodze przeniesienia lub według skierowania właściwego prezydium wojewódzkiej rady narodowej. Komisja niezwłocznie zabezpieczy archiwa Państwowego Urzędu Repatriacyjnego, przeprowadzi ich klasyfikację i przedstawi Prezesowi Rady Ministrów wniosek w sprawie ich przekazania.

2. Prezes Rady Ministrów ustali etaty komisji likwidacyjnej oraz granice jej wydatków w ramach kwot przewidzianych w budżecie państwowym dla Państwowego Urzędu Repatriacyjnego.

§ 5. Dla spraw koordynacji działania władz naczelnych, prezydiów rad narodowych oraz przedsiębiorstwa państwowego: Polskie Biuro Podróży „Orbis” w sprawach repatriacji ludności obcej z Polski do innych państw działa w Prezydium Rady Ministrów (Zespół II) Główny Delegat do Spraw Repatriacji Ludności Obcej.

§ 6. Wykonanie uchwały porucza się Prezesowi Rady Ministrów, Ministrowi Rolnictwa i Reform Rolnych oraz Ministrowi Kolei.

§ 7. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

336

UCHWAŁA Nr 201 PREZYDIUM RZĄDU

z dnia 17 marca 1951 r.

w sprawie terminów złożenia bilansów za lata 1949 i 1950 przez Państwowe Gospodarstwa Rolne i niektóre jednostki podległe Ministrowi Rolnictwa i Reform Rolnych oraz w sprawie zastosowania wyjątkowych zasad bilansowania w odniesieniu do tych jednostek.

Celem stworzenia warunków dla osiągnięcia w jak najkrótszym czasie bieżącej, kompletnej i prawidłowej sprawozdawczości w Państwowych Gospodarstwach Rolnych i w Państwowych Ośrodkach Maszynowych, która umożliwi kontrolę wykonania planów gospodarczych oraz utrzymanie dyscypliny finansowej i zapewni ochronę własności społecznej, oraz mając na względzie konieczność jak najszybszego zakończenia rozrachunków niektórych jednostek podległych Ministrowi Rolnictwa i Reform Rolnych, których majątek został przekazany innym jednostkom, a to dla zaoszczędzenia kosztów i zwolnienia do pracy bieżącej kadr fachowców, Prezydium Rządu postanawia:

§ 1. Zobowiązuje się Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych do wydania zarządzeń zmierzających do bezwzględnego dotrzymania następujących terminów sprawozdawczości rocznej:

- 1) dla bilansów Zespołów Państwowych Gospodarstw Rolnych i Państwowych Ośrodków Maszynowych za II półrocze 1949 r. — do dnia 10 kwietnia 1951 r.;
- 2) dla bilansów Zespołów Państwowych Gospodarstw Rolnych i Państwowych Ośrodków Maszynowych na koniec 1950 r. — do dnia 30 czerwca 1951 r.;
- 3) dla bilansów łącznych Centralnego Zarządu Państwowych Gospodarstw Rolnych i Państwowych Ośrodków Maszynowych na koniec 1949 r. — do

dnia 30 kwietnia 1951 r., a na koniec 1950 r. — do dnia 15 lipca 1951 r.;

- 4) dla bilansów końcowych zlikwidowanych Państwowych Nieruchomości Ziemskich, Państwowych Zakładów Chowu Koni, Państwowych Zakładów Hodowli Roślin — do dnia 31 lipca 1951 r.;
- 5) dla bilansu końcowego za lata 1949 — 1950 zlikwidowanego Państwowego Instytutu Naukowego Gospodarstwa Wiejskiego — do dnia 30 września 1951 r.

§ 2. Upoważnia się Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych do zastosowania w odniesieniu do bilansów Zespołów Państwowych Gospodarstw Rolnych oraz bilansów Państwowych Ośrodków Maszynowych przewidzianych w § 1 następujących wyjątkowych zasad:

- 1) wycena środków trwałych nastąpi według wartości ksiązkowej. Środki trwałe nowo ujawnione w toku inwentaryzacji oraz pochodzące z inwestycji wykonanych w latach 1949 i 1950 jak również inwestycje rozpoczęte w przypadku braku odpowiedniej dokumentacji zostaną oszacowane komisyjnie;
- 2) ustalenie wysokości finansowania inwestycji rozpoczętych nastąpi w uzgodnieniu z Bankiem Rolnym w wysokości kwoty odpowiadającej aktywnym wypłatom z tego tytułu uskuteczniomym przez Bank Rolny;

- 3) inwentarz żywy pociągowy i hodowlano-użytkowy, zakupiony ze środków inwestycyjnych, zostanie wyceniony według ceny zakupu, pozostały zaś — według ceny ustalonej na rok 1951;
- 4) rzeczywiste zapasy materiałowe i towarowe oraz inwentarz żywy, zaliczony do środków obrotowych, zostaną wycenione w cenach planowych ustalonych na rok 1951. Zapasy, dla których ceny takie ustalone nie zostały, przyjęte będą do bilansów w wartości ksiązkowej;
- 5) salda rachunków bankowych i rachunków kredytów krótkoterminowych przyjęte będą w wysokości wykazanej w wyciągach lub zaświadczeniach wydanych przez Bank Rolny;
- 6) salda należności i zobowiązań przyjęte będą do bilansów w wysokości uzgodnionej z kontrahentami z tym, że:
- a) nie uzgodnione salda rozliczeń z przedsiębiorstwami państwowymi przyjęte będą w wysokości podanej w wyciągach Państwowych Gospodarstw Rolnych z zaznaczeniem różnicy między wyciągami Państwowych Gospodarstw Rolnych a kontrahentem na odrębnym rachunku; należności sporne skierowane będą do arbitrażu państwowego,
 - b) nie uzgodnione salda należności i zobowiązań w stosunku do jednostek spółdzielczych przyjęte będą w wysokości wynikającej z własnych zapisów księgowych, a należności sporne — skierowane do dnia 30 września 1951 r. do arbitrażu państwowego,
 - c) zobowiązania publiczno-prawne przyjęte będą w wysokości stwierdzonej przez właściwe instytucje,
 - d) należności i zobowiązania w stosunku do osób i przedsiębiorstw prywatnych w razie niezgodności sald będą przyjęte w wysokości wynikającej z własnych zapisów księgowych, a różnice ujęte na odrębnym rachunku.
- § 3. Upoważnia się Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych do zastosowania w odniesieniu do bilansów końcowych Państwowych Nieruchomości Ziemskich, Państwowych Zakładów Chowu Koni, Państwowych Zakładów Hodowli Roślin i Państwowego Instytutu Naukowego Gospodarstwa Wiejskiego następujących wyjątkowych zasad:
- 1) środki trwałe, inwestycje w toku, inwentarz żywy, zapasy materiałowe i towarowe, nie przekazane do dnia sporządzenia końcowych bilansów, oraz salda rachunków bankowych przyjęte zostaną do bilansu zgodnie z zasadami, podanymi w § 2 pkt 1 — 6;
 - 2) salda należności i zobowiązań w stosunku do instytucji, organizacji i przedsiębiorstw państwowych, nie uregulowane do dnia sporządzenia końcowych bilansów, zostaną odpisane na wyniki przy jednoczesnym zawiadomieniu o tym kontrahentów;
 - 3) należności i zobowiązania wobec jednostek spółdzielczych, pracowników i osób oraz przedsiębiorstw prywatnych, nie uregulowane do dnia sporządzenia bilansu końcowego, należy wykazać w bilansie według własnych zapisów księgowych.
- § 4. Różnice, ustalone na poszczególnych kontach na skutek zastosowania wyjątkowych zasad bilansowania, należy wykazać jako zyski lub straty nadzwyczajne w odrębnej pozycji rachunku wyników.
- § 5. Upoważnia się Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych do wydatkowania z funduszków na prace zleczone kwoty do wysokości 250.000.— złotych na prace związane z pracami bilansowymi za lata 1949 i 1950 w Państwowych Gospodarstwach Rolnych i Państwowych Ośrodkach Maszynowych na podstawie przedstawionych rachunków.
- § 6. Zobowiązuje się ministrów poszczególnych resortów do wydania zarządzeń nakazujących podległym przedsiębiorstwom posiadającym nie zakończone rozliczenia z Państwowymi Gospodarstwami Rolnymi i Państwowymi Ośrodkami Maszynowymi sporządzenie w terminie do dnia 5 kwietnia 1951 r. wyciągów z kont za rok 1949, a do dnia 15 kwietnia 1951 r. za rok 1950 i przesłanie ich właściwym jednostkom Państwowych Gospodarstw Rolnych i Państwowych Ośrodków Maszynowych.
- § 7. Zobowiązuje się Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych do doprowadzenia rachunkowości Państwowych Gospodarstw Rolnych i Państwowych Ośrodków Maszynowych do stanu bieżącego, umożliwiającego sporządzenie zbiorczych bilansów za I półrocze 1951 r. do dnia 30 września 1951 r.
- § 8. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia,
Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

337

UCHWAŁA Nr 219 PREZYDIUM RZĄDU

z dnia 17 marca 1951 r.

w sprawie podjęcia przez przemysł państwowy ubocznej produkcji przedmiotów bezpośredniego spożycia z odpadków powstałych przy produkcji podstawowej oraz o utworzeniu „Funduszu popierania produkcji ubocznej“.

W celu zwiększenia produkcji towarów powszechnego użytku i w związku z tym dalszego wzrostu stopy życiowej mas pracujących Prezydium Rządu uchwała:

§ 1. Przedsiębiorstwa przemysłu wielkiego i średniego powinny dążyć do jak najszerzego wykorzystania odpadków powstałych przy produkcji podstawowej, a to w celu użycia ich do wyrobu towarów powszechnego użytku.

Wykorzystanie tych odpadków należy uważać za jedno z ważnych zadań stojących przed przemysłem państwowym.

§ 2. Produkcję przedmiotów bezpośredniego spożycia z odpadków powinny podjąć jako produkcję uboczną zakłady wielkiego i średniego przemysłu, które mają możliwość jej organizacji bez uszczerbku dla planowych zadań produkcyjnych i planów rozbudowy zakładów pracy.

Do tej produkcji można również zużywać materiały nieodpadkowe, ale tylko w zakresie niezbędnym do wykończenia danego wyrobu i tylko o tyle, o ile materiały te nie są materiałami deficytowymi.

§ 3. Podjęcie produkcji ubocznej nie może pociągać za sobą dodatkowych nakładów inwestycyjnych ze środków limitowanych Państwowego Planu Inwestycyjnego. Niezbędne dla tego celu nakłady inwestycyjne mogą być dokonywane jedynie w ramach inwestycji pozalimitowych.

§ 4. Podjęcie produkcji ubocznej nie może w żadnym przypadku wpłynąć ujemnie na wypełnienie podstawowego planu produkcyjnego.

§ 5. Produkcja uboczna powinna przyczynić się do lepszego wykorzystania sił roboczych i wzmocnienia współzawodnictwa pracy. W tym celu należy specjalnie